

Etiquetatge de roba i calçat

PENSA QUE...

L'etiqueta és el lloc on s'ha d'informar el consumidor o consumidora de les característiques del producte que desitja comprar; li pot servir d'orientació en molts casos per decidir-se o no en la compra d'aquest producte, en funció de les seves necessitats. En el cas dels productes tèxtils, l'etiqueta no tan sols compleix una important missió en moment de la compra, sinó que li serveix d'orientació durant tota la vida de la roba; per això és obligatori que la peça de roba dugui una etiqueta indeleble, cosida a la mateixa peça de vestir.

SABIES QUE...

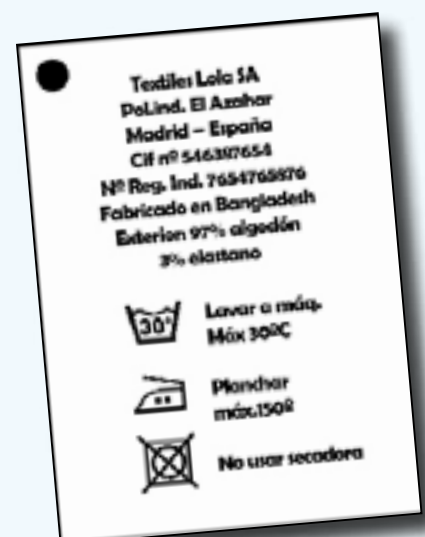
L'etiqueta ha de ser d'un material resistent i ha d'estar fixada a la peça de roba de manera permanent i amb la mateixa vida útil que la peça de roba. En les peces de confecció i punt, excepte les de mitjons i mitges, l'etiqueta ha de ser d'un material resistent, preferentment de naturalesa tèxtil, i ha d'anar cosida o fixada a la peça de roba permanentment i tenir la mateixa vida útil que aquesta.

En l'etiquetatge tèxtil també s'indiquen la cura necessària per mantenir en bon estat la peça de roba i evitar els possibles deterioraments dels articles. Per això, és molt important familiaritzar-se amb els símbols que apareixen en les etiquetes (temperatures de rentat, planxada i eixugada, tipus de centrifugat, si es pot netejar en sec, quins dissolvents usar, etc.).

INFORMACIONS D'INTERÈS

INFORMACIÓ MÍNIMA DE L'ETIQUETA D'UN PRODUCTE TÈXIL

Totes les indicacions obligatòries següents han d'aparèixer amb caràcters perfectament visibles i llegibles per al consumidor. Indicacions com ara «Impermeable», «No encongeix» o símbols de conservació han d'aparèixer clarament diferenciades. D'altra banda, si un producte està format per dues o més parts que no tinguin la mateixa composició, cada part ha de dur una etiqueta que n'especifiqui el contingut. Això no és obligatori a les parts que suposin menys del 30 % del pes total del producte.

Identificació del responsable del producte: fabricant, importador, etc.

És el nom o raó social de l'empresa fabricant, comerciant o importadora; i, en qualsevol cas, el seu domicili. Les empreses comerciants poden etiquetar els productes tèxtils amb marques registrades o amb les dades relatives al seu nom o raó social, domicili i identificació fiscal.

✓ Número de Registre Industrial, per a productes fabricats a Espanya

És el número que identifica l'empresa fabricant nacional. És necessari en els productes tèxtils fabricats en la UE.

✓ NIF de l'importador, per a productes importats

El NIF, o Número d'Identificació Fiscal, és imprescindible en productes tèxtils de països no pertanyents a la Unió Europea.

✓ Composició del producte

Tots els productes tèxtils han d'informar de quines són les fibres que el componen. En aquells productes elaborats amb diverses fibres, l'etiqueta ha de mostrar-ne la composició percentual completa ordenada de major a menor.

Si una de les fibres que componen el producte representa el 85% o més del pes total de la peça de roba, ha de figurar en l'etiqueta el nom d'aquesta fibra seguida, o bé del percentatge en pes, o bé de la indicació «85% mínim». Si cap fibra no representa el 85 % del pes total, cal indicar-ne el nom i el percentatge en pes de les dues majoritàries, seguides del nom de la resta fibres en ordre decreixent, segons el seu percentatge en pes (aquest percentatge pot figurar o no). Per a les fibres que no arribin al 10% del pes total de la peça de roba, es pot usar la denominació «Altres fibres» seguida del seu percentatge total.

Una altra norma de compliment obligatori és reservar els termes «100%», «Pur» o «Tot» seguits del nom d'una fibra exclusivament per a aquelles peces de roba compostes només per aquesta fibra. Així, l'expressió «Pura llana verge» només es pot usar en peces de roba amb un contingut del 100% de llana verge. No obstant això, pot haver-hi diferents qualitats; en aquests casos, s'empra, per exemple, l'expressió «Ric en llana verge» per indicar que hi ha una major part de llana (60%) i la resta és d'una sola fibra.

ETIQUETATGE DEL CALÇAT

En l'etiquetatge del calçat, s'ha d'informar de la composició de les tres parts del calçat, és a dir: empenya, folre i plantilla (sola).

Els materials més usats en la fabricació de calçat són el cuir, el cuir untat i el tèxtil; encara que també es poden usar d'altres.

PARTS DEL CALÇAT

Empenya

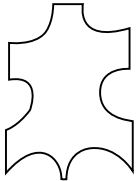
Folre i plantilla

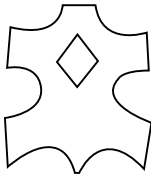
Sola

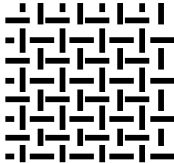
MATERIALS EMPRATS

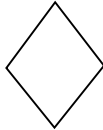
Cuir

Cuir untat

Tèxtil

Altres materials

ETIQUETATGE DE CONSERVACIÓ

Les peces tèxtils confeccionades solen disposar al seu interior de l'etiqueta de neteja recomanada, on s'informa l'usuari i el professional del tractament de neteja apropiat per a la peça de roba. Per a això, s'utilitzen símbols internacionals de neteja com els següents:

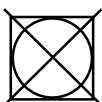
	Rentat a mà.		Temperatura màxima en màquina de rentar: 30 °C, amb precaució.
	Prohibit rentar amb aigua.		Es pot utilitzar lleixiu.
	Temperatura màxima en màquina de rentar: 30 °C.		Tractament normal.
	Temperatura màxima en màquina de rentar: 40 °C.		

Es pot secar a l'assecadora.

Es pot secar a l'assecadora, amb precaució.

Prohibit secar a l'assecadora.

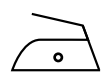
Neteja en sec amb percloroetilè (tetracloroetilè).

Símbol del disolvent fluorocarbonat, actualment prohibi a la UE des de 1998, per actuar contra la capa d'ozó.

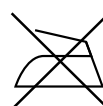
Neteja en sec amb precaució.

Planxada a baixa temperatura.

Planxada a temperatura mitjana.

Prohibit planxar.

Cal cercar aquestes etiquetes en la peça de roba objecte de la compra. L'absència d'aquest tipus d'etiquetatge fa suposar la dubtosa qualitat del producte i la nul·la garantia del fabricant. Per això, en moltes tintoreries, davant peces de roba sense etiquetatge de neteja, declinen la responsabilitat i sol·liciten fer el servei sota responsabilitat de l'usuari. Cal tenir present que l'etiquetatge és, per a l'usuari, una garantia de manteniment i, per al professional, una guia del tractament que la peça de roba accepta.

QUÈ HI PUC FER, JO?

Com s'indica en aquest mateix apartat de la fitxa anterior, és important que sàpigues de quins materials estan fabricades les peces de roba que utilitzes o les sabates que et poses. I, a més, saber com conservar-les perquè no es facin malbé. Precisament en aquesta fitxa tens tota la informació que necessites per interpretar correctament les etiquetes de la roba i el calçat.

Si llegeixes l'etiqueta d'aquests productes i segueixes les instruccions de conservació, la roba i el calçat et **duraran més i estalviaràs diners**.

És a dir, és molt rendible conservar les etiquetes i mirar l'etiqueta de composició i de conservació dels productes que compres, i seguir-ne les recomanacions.